

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 35 Pž-3029/2020-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca dr. sc. Srđana Šimca, predsjednika vijeća, Nikoline Mišković, suca izvjestitelja te Lenke Čorić, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja ŽUPANIJSKA LUČKA UPRAVA MALI LOŠINJ, Mali Lošinj, Priko 64, OIB 54547924664, kojeg zastupa punomoćnik Vojko Braut, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom uredu Braut & Petrinić u Rijeci, Ivana Grohovca 1, protiv tuženika EUROPSKI OBALNI AVIOPRIJEVOZNIK d.o.o. u stečaju, Kaštel Štafilić, Put Divulja 7, OIB 24689759592, kojeg zastupa punomoćnik Marko Karlo Bohaček, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Batarelo Dvojković Vuchetich d.o.o. u Zagrebu, radi utvrđenja i činidbe, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-515/2019-16 od 28. svibnja 2020., u sjednici vijeća održanoj 16. srpnja 2020.

p r e s u d i o j e

I. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-515/2019-16 od 28. svibnja 2020. i sudi:

1. Utvrđuje se da je tužitelj vlasnik Pontonskog gata, naziv RK PLO 67, oznake RI – 58, bruto tonaže 44, NIB broj 16374, upisanog u Upisnik plutajućih objekata, uložak broj 67, pri Lučkoj kapetaniji u Rijeci.

2. Nalaže se tuženiku u roku od osam dana izdati tužitelju ispravu podobnu za upis vlasništva nad Pontonskim gatom, naziva RK PLO 67, oznake RI – 58, bruto tonaže 44, NIB broj 16374, upisanog u Upisnik plutajućih objekata, uložak broj 67, pri Lučkoj kapetaniji u Rijeci, jer će u suprotnom ova presuda zamijeniti ispravu.

3. Izdvajaju se iz stečajne mase Europski obalni avioprijevoznik d.o.o. u stečaju pokretnine: Pontonski gat, naziv RK PLO 67, oznake RI – 58, bruto tonaže 44, NIB broj 16374.

II. Tuženiku se nalaže u roku od 8 dana naknaditi tužitelju parnične troškove u ukupnom iznosu od 4.975,00 kn (četiritisuće devetstosedamdesetpet kuna).

III. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 2.700,00 kn.

Obrazloženje

Pobijanom presudom prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev za utvrđenje da je tužitelj vlasnik Pontonskog gata, naziv RK PLO 67, oznake RI – 58, upisanog u Upisnik plutajućih objekata, uložak broj 67, pri Lučkoj kapetaniji u Rijeci te da mu se izda isprava podobna za upis vlasništva. Odbijen je kao neosnovan i tužbeni zahtjev za izdvajanje Pontonskog gata, naziv RK PLO 67, oznake RI – 58 iz tuženikove stečajne mase te tužitelj zahtjev za naknadu parničnih troškova (točke I. izreke). Tužitelju je naloženo naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 5.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama (točka II. izreke).

Prvostupanjski sud je u ovoj pravnoj stvari utvrdio da su stranke sklopile Ugovor o koncesiji od 8. srpnja 2015. kojim je određeno da će po njegovom prestanku određeni radovi, uređaji i oprema (između ostalog, četiri nova ili četiri izgrađena betonska pontona) postati pripadak pomorskog dobra, odnosno vlasništvo davatelja koncesije, ovdje tužitelja.

Budući da na temelju rezultata izvedenih dokaza nije utvrđeno da je došlo do prestanka/raskida Ugovora o koncesiji od 8. srpnja 2015., prvostupanjski sud je tužbeni zahtjev ocijenio u cijelosti neosnovanim (čl. 219. i čl. 221.a Zakona o parničnom postupku - „Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP).

O zahtjevu za naknadu troškova parničnog postupka, prvostupanjski sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 1. ZPP-a.

Protiv ove presude tužitelj je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da je drugostupanjski sud preinači ili ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj je u žalbi ponovio razloge koje je još iznosio tijekom trajanja parničnog postupka pred prvostupanjskim sudom. Tužitelj je ponovno naveo da mu tuženik nije plaćao koncesijsku naknadu pa je 16. kolovoza 2017. donio Odluku o oduzimanju koncesije tuženiku. Prestankom koncesije pontonski gat postao je njegovo vlasništvo. Tužitelj je napomenuo da se Ugovor o koncesiji od 8. srpnja 2015. može raskinuti jednostranom odlukom. S tim u vezi, on je istaknuo da je Ugovor o koncesiji od 8. srpnja 2015. prestao donošenjem Odluke o oduzimanju koncesije tuženiku. U prilog tome, on je predložio izvesti dokaz saslušanjem tužiteljevog ravnatelja, ali prvostupanjski sud taj dokaz nije izveo.

Tužiteljeva žalba je osnovana.

Nakon što je pobijana presuda ispitana na temelju odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 467. st. 1. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da ona nije pravilna i zakonita.

U ovoj pravnoj stvari, riječ je o stjecanju prava vlasništva nad Pontonskim gatom, naziva RK PLO 67, oznake RI – 58, upisanom u Upisnik plutajućih objekata, uložak broj 67, pri Lučkoj kapetaniji u Rijeci, na temelju Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015.

Ugovor o koncesiji od 6. srpnja 2015. sklopili su tužitelj i tuženik. Tim Ugovorom, tužitelj je dao tuženiku koncesiju za obavljanje ostalih gospodarskih djelatnosti priveza i odveza hidroaviona koja zahtijeva izgradnju objekata lučke infrastrukture, na dijelu lučkog područja luke otvorene za javni promet županijskog značaja, luke Mali Lošinj. Člankom 5. tog Ugovora tuženik se obvezao da će za vrijeme koncesije izvršiti investicijska ulaganja u dio lučkog područja koje se daje u koncesiju u iznosu od 550.000,00 kn. To se između ostalog odnosi na izgradnju 4 nova ili montažu 4 izgrađena betonska pontona. No, po prestanku koncesije ti radovi, uređaj i oprema postaju pripadak pomorskog dobra, odnosno vlasništvo davatelja koncesije.

Iz odredbe čl. 26. Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015. vidljivo je da davatelj koncesije može oduzeti koncesiju po uvjetima iz odredbe čl. 79. u vezi s čl. 69. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama („Narodne novine“ broj: 158/03, 100/04, 141/06, 38/09 i 123/11; dalje: ZPDML). U tom slučaju, ugovor prestaje danom nastupanja pravnih posljedica oduzimanja koncesije.

Prema tužiteljevim tvrdnjama, u ovom slučaju došlo je do prestanka koncesije iz Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015. Posljedično, on smatra da je stekao vlasništvo nad Pontonskim gatom, naziva RK PLO 67, oznake RI – 58, a kojeg je tuženik ugradio u skladu s Ugovorom (čl. 5. Ugovora).

Prvostupanjski sud je odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev, jer je zaključio da tužitelj nije dokazao da je došlo do raskida Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015. Međutim, takav zaključak prvostupanjskog suda (o tome da tužitelj nije dokazao raskid Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015.), ovaj sud smatra pogrešnim.

Rezultati dokaznog postupka pred prvostupanjskim sudom potvrđuju da je tužitelj donio Odluku o oduzimanju koncesije za gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra koja predstavlja lučko područje luke Mali Lošinj od 16. srpnja 2017., budući da se tuženik nije pridržavao ugovornih obveza (str. 5. spisa). Potvrđuju i to da je tužitelj tu odluku dostavio tuženiku. Te okolnosti proizlaze iz sadržaja tužiteljeve prijave tražbine u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom, tužiteljevog zahtjeva za izdavanje tabularne isprave od 13. svibnja 2019. upućenog tuženiku te ovjerenih dostavnica kao dokaza o obavljenoj dostavi tih isprava tuženiku (str. 27. - 29. i 46. - 51. spisa).

Slijedom navedenog, čini se jasnim da je tužitelj donošenjem Odluke o oduzimanju koncesije za gospodarsko korištenje dijela pomorskog dobra koja predstavlja lučko područje luke Mali Lošinj od 16. srpnja 2017., jednostrano raskinuo Ugovor o koncesiji od 6. srpnja 2015. Tuženiku je ta Odluka dostavljena. Zato je tuženikovo pozivanje na navodnu nemogućnost osporavanja te iste Odluke, neosnovano.

Tuženik je sklapanjem Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015., ma kakav on bio, preuzeo prava i obveze koje proizlaze iz tog Ugovora. Tuženik se tako obvezao za vrijeme

koncesije izgraditi 4 nova ili montirati 4 izgrađena betonska pontona. On je pristao i na to da po prestanku koncesije ti pontoni (dakle, i onaj sporni) postanu tužiteljevo vlasništvo.

Ponton/pontonski gat je plutajući objekt. Radi se o pomorskom objektu koji je stalno privezan ili usidren na moru i nije namijenjen za plovidbu (čl. 5. st. 1. t. 29. Pomorskog zakonika - „Narodne novine“ broj: 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15 i 17/19; dalje: PZ). Ponton kao plutajući objekt definira se i na način da je to plutajuća konstrukcija koja u pravilu nije namijenjena za pomicanje (čl. 4. st. 1. t. 15. Zakona o plovidbi i lukama unutarnjih voda - „Narodne novine“ broj: 109/07, 138/07, 51/13, 152/14 i 118/18; dalje: ZPLUV). Unatoč tome, ponton tj. pontonski gat, ne može se smatrati pripadkom pomorskog dobra. To iz jednostavnog razloga što je on po svojoj prirodi premjestiv tj. nije trajno spojen s pomorskim dobrom.

Iako se ponton/pontonski gat kao plutajući objekti podvrgava i sustavu javnog upisa (čl. 107. PZ-a), radi se o pokretnoj stvari. Dakle, iz činjenice da se za raspolaganje pontonom zakonom predviđa knjižni upis sličan onome kakav se primjenjuje za nekretnine, nikako ne proizlazi i da je sam ponton/pontonski gat, nekretnina. Zato se na stjecanje prava vlasništva na njega, primjenjuju odredbe o stjecanju prava vlasništva na pokretninama (čl. 116. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima - „Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06 i 141/06).

Kod takvog stanja stvari, budući da je došlo do prestanka koncesije iz Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015., ovaj sud zaključuje da je tužitelj na temelju odredbe čl. 5. Ugovora o koncesiji od 6. srpnja 2015. stekao pravo vlasništva nad Pontonskim gatom, naziva RK PLO 67, oznake RI – 58. Kako je tužitelj postao vlasnik Pontonskog gata, naziva RK PLO 67, oznake RI – 58, ta pokretnina ne spada u tuženikovu stečajnu masu. Odatle osnovanost tužbenog zahtjeva.

Slijedom navedenog, pobijana presuda je preinačena prihvatanjem tužbenog zahtjeva kao osnovanog (čl. 373.a ZPP-a).

Uzimajući u obzir uspjeh u sporu, tužitelju pripada pravo na naknadu parničnih troškova (čl. 154. i 155. ZPP-a).

Tužitelju pripadaju zahtijevani troškovi zastupanja po punomoćniku odvjetniku po Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15; dalje: OT), uvećano za pripadajući PDV, i to za sastav tužbe iznos od 1.000,00 kn i PDV u iznosu od 250,00 kn za (Tbr. 8.1. OT), za zastupanje na ročištu 27. siječnja 2020. iznos od 500,00 kn za i PDV u iznosu od 125,00 kn (Tbr. 9.2. OT), za zastupanje na ročištu 18. veljače 2020. iznos od 1.000,00 kn i PDV u iznosu od 250,00 kn (Tbr. 9.1. OT), za sastav podneska od 22. siječnja 2020. i 11. veljače 2020. u iznosu od po 250,00 kn za svaki i PDV u iznosu od po 62,50 kn za svaki (Tbr. 8.3. OT) te troškove sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 200,00 kn (traženi i plaćeni iznos) i presudu u iznosu od 400,00 kn.

Ukupan parnični trošak u iznosu od 3.412,50 kn treba uvećati i za trošak žalbenog postupka, koji se sastoji od troškova za sastav žalbe u iznosu od 1.250,00 kn po Tbr. 10.1. OT, uvećano za PDV u iznosu od 312,50 kn te troškove sudske pristojbe za žalbu u iznosu od

400,00 kn (traženi i plaćeni iznos), što ukupno iznosi 4.975,00 kn (čl. 154., 155. i 166. st. 2. ZPP-a). Prema tome, tužitelju se dosuđuju parnični troškovi u iznosu od 4.975,00 kn.

Na ostale zahtijevane parnične troškove tužitelj nema pravo pa se njegov zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 2.700,00 kn odbija kao neosnovan (čl. 154. i 155. ZPP-a).

Zagreb, 16. srpnja 2020.

Predsjednik vijeća
dr. sc. Srđan Šimac

Dokument je elektronički potpisan:
SRĐAN ŠIMAC

Vrijeme potpisivanja:
03-08-2020
13:43:25

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#130D48523937333439333636353139
L=ZAGREB
S=ŠIMAC
G=SRĐAN
CN=SRĐAN ŠIMAC

Broj zapisa: 17897-bfbf2

Kontrolni broj: 068ec-fe9b2-d66c0

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=SRĐAN ŠIMAC, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.